

Landskap: S. k. å. n. e. Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Adress:
Söcken: HÄLSINGBORG Berättat av: August Nilsson
Uppteckningsår: 1941 Född år 1865 i Västby förs. Luggude h.

Majstång.	Yike?	s. 1.
Stjärngossar.		s. 1.
Kärnan.		s. 1.
Bengt Scheer.		s. 1.
Silla-Bengt.		s. 2.
Varulvar.		s. 2.
Spöken.		s. 2.
Bäckahästen.		s. 2.

ACC. N.R.

M.8447:1

Landskap: S. k. å. n. e.

Upptecknat av: Walter Welin

Härad:

Adress: August

Söken: HALSINGBORG

Berättat av: Nilsson

Uppteckningsår: 1941

Född år 1865 i Västby förs. Luggude h.

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

✓ Majstång

ha de haft åtminstone på två håll här i staden, dels på Söder, dels i Stattena. De hade majstång på Vetterlingska tomten och även längre ute.

J Stjärngossar

har jag inte sett några. Men de brukade gå jultomte. Det var barn som voro utklädda. De gick från gård till gård, och jag minns särskilt att de hade klapprande tråskor på sig. Det var på 80-talet. Jag kom hit 1885.

Kärnan.

-Jag har aldrig hört några sägner om Kärnan.

Bengt Scheer.

-Han gick på Stortorget en gång, varvid stadsfiskal Eksand stötte på honom.

-Go' kväll Bengt, hälsade fiskalen.

-Go' kväll fiskalen, hälsade Bengt tillbaka.

-Hur är det?, sporde fiskalen.

-Jo, det är tyxt och lugnt i hela staden utom på Kullagatan, där de slåss litet, men det har vi ju inte med och göra, svarade Bengt tryggt.

Ja, sådan var Bengt. Det hände när han var polis.

Skriv endast på denna sida!

M. 8447:2.
ACC. N.R.

Landskap: S. k. å. n. e.

Upptecknat av: Walter Welin

Härad:

Adress: August

Socken: HÄLSINGBORG

Berättat av: Nilsson

Uppteckningsår: 1941

Född år 1865 i Västby förs. Luggude h.

Silla-Bengt

var en annan som slutligen hamnade på fattighuset. De fick dålig mat där, och så valde de honom att framföra klagomål. När han kom inför kamrer Munkberg sade han:
—Jag skulle säga det, att få inte bättre mat snart, får Munkberg ta sina fattighusgubbar var vadern han vill!

Varulvar

har det fördömt i Stattena, men det blev bara skoj till sist. Varulven, det var Måns Häradshövding som sprang omkring och låtsade att han skulle hjälpa folk. Han fick fast i ett gammalt lakan och klädde om sig och sprang omkring i Gudan och skrämdé folk. Åtminstone sades det så.

Spöken

har jag inte hört talas om.

Bäckahästen.

—Nog hörde jag folk som talade om Bäckahästen, men jag var inte den som trodde på sådant. Som pojke lyssnade man ju nyfiken till allt sådant prat, men sedan man blivit litet mer tilltagen förstod man ju att det bara var "legender och skit".

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV